

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010069
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4114010069.3

Uznesenie

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci proti obžalovanému D. R., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 16.09.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovaného D. R., narodeného XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., T. XXXX/X, prechodne bytom U., R. XXX/X, ktorý je stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, že:

dňa 15.10.2012, v čase od 18:00 hodiny do 18:45 hodiny, ako ošetrovateľ rýchlej zdravotnej služby, počas ošetrovania pacienta v mieste bydliska a následnom prevoze v sanitke, tohto fyzicky napadol tak, že ho viackrát udrel do hrudníka, krku a hlavy, čím poškodenému A. O. spôsobil zranenia a to krvné podliatiny okolo ľavej očnice, krvné podliatiny okolo pravého viečka a subtotálne prederavenie blanky bubienka ľavého ucha, lokalizovaného v prednom dolnom kvadrante, pričom poškodený bol 22 dní obmedzený v bežnom spôsobe života,

p o s t u p u j e Okresnému úradu v Nitre, odboru všeobecnej a vnútornej správy, priestupkovému oddeleniu, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov, pretože zistil, že nejde o trestný čin.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Nitre podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku podal dňa 20.01.2014 na Okresný súd Nitra obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 199/13/4403 na obžalovaného D. R., pretože mal za preukázané, že výsledky vyšetrovania v dostatočnej miere odôvodňujú jeho postavenie pred súd. Spoločne s podanou obžalobou predložil okresný prokurátor súdu i vyšetrovací spis Obvodného oddelenia Policajného zboru Mojmírovce pod ČVS: ORP-348/MO-NR-2013. Predmetná trestná vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T 6/2014.

Obžalovaný sa mal podľa uvedenej obžaloby dopustiť spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, opísanom vo výroku tohto uznesenia.

Na základe uvedenej obžaloby Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) prejednal trestnú vec proti obžalovanému D. R. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 15.04.2014, 12.06.2014 a 16.09.2014 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka - poškodeného A. O. (ďalej len „poškodený“), ich vzájomnou konfrontáciou, výsluchom svedkov Š. R., G. R. K. U. M., výsluchom znalca G. G. O., za súhlasu strán prečítal výpovede svedkov G. O., A. O. K. K. R.. Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením všetkých listinných dôkazov obsiahnutých v spise, ako aj odpisom registra trestov, správami o povesti a hodnotením na obžalovaného.

Súd upustil od vykonania dôkazu výsluchom svedka G.. B. L., pretože výsluch tohto svedka by bol spojený s neprimerane vysokými nákladmi.

Obžalovaný D. R. na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2014 poprel akékoľvek fyzické násilie voči poškodenému dňa 15.10.2012. Uviedol, že dňa 15.10.2013, niekedy navečer boli privolaní k pacientovi do obce Cabaj - Čápor. Mali nahlásený výjazd z toho dôvodu, že pacient - poškodený vypil značné množstvo alkoholu, že udrel do nejakej sklenej výplne, že si zranil prst, ktorý mu masívne krvácal a že pacient bol agresívny. Z toho dôvodu sa pýtali, či bola vyslaná aj hliadka polície a z krajského operačného strediska im bolo povedané, že polícia už bola na mieste. Priznal, že mohol poškodenému spôsobiť nejaké zranenie pri tom, ako ho poškodený pri svojom páde stiahol, v dôsledku čoho on spadol na zem, kde ho poškodený atakoval kopancami, ktorým sa obžalovaný bránil. Pripustil tiež, že počas transportu poškodeného asi dvakrát potľapkal po ramene strednou silou, aby zistil, či bol hore. Uviedol, že voči poškodenému bolo použité násilie len zo strany otca poškodeného, ktorý mu dal facku. Vypovedal tiež, že poškodený si nechcel dať ošetriť zranený prst, bol pod vplyvom alkoholu, bol na neho a kolegyňu agresívny a vulgárny. Ako bol poškodený vulgárny, otec poškodeného ho začal pacifikovať tak, že ho zvalil na posteľ a rukou mu pritlačil hlavu o posteľ. Ako oni dvaja padli na posteľ, poškodený jeho stiahol na posteľ, on spadol na poškodeného, priateľka poškodeného aj jeho otec začali poškodenému dohovárať, potom tam dobehli policajti, ktorí začali poškodeného pacifikovať a následne mu zozadu založili putá. Oni poškodenému chceli previazať obväz na zranenej ruke, požiadali otca poškodeného, aby poškodeného ukludnil, nakoniec policajti poškodenému dali dole putá na ich žiadosť. Oni mu ošetrili prst znovu. Ako poškodený vychádzal a prechádzal okolo neho v kuchyni, poškodený mu vulgárne nadával, on poškodenému povedal, že tak či tak by musel ísť do nemocnice, čo, podľa obžalovaného, zrejme poškodeného nahnevalo a poškodený ho sotil. Ako ho poškodený sotil, tak on zabalansoval a ako poškodený išiel na chodbu, tak zakopol o vedro s vodou, ktorá sa vyliala, on sám sa tam začal na tej vode šmýkať, poškodený to bral, že ho chcel napadnúť a poškodený ho začal udierať pästami do tváre a kopať a následne sa poškodený tiež začal šmýkať, spadol a udrel si hlavu o zárubňu dverí. Následne na to pribehli policajti, znova spacifikovali poškodeného, nasadili mu putá zozadu. Potom poškodený išiel von v sprievode polície pred nimi a medzi brámkou, čo mali na ulici, ho poškodený kopol do zadku a oplul do tváre. Poškodený mu vulgárne vynadal do špinavých hajzlov. On sám nastúpil do sanitky, keď už bol poškodený v sanitke, tento stál pri nosidlách, preto povedal poškodenému, aby si ľahol na nosidlo, poškodený začal byť znova agresívny, vykrikoval, že on na žiadnych nosidlách ležať nebude, na to pribehol do sanitky otec poškodeného, ktorý poškodeného začal ukludňovať, nakoniec si poškodený ľahol na nosidlá s putami na rukách, znova začal byť poškodený agresívny, že nech mu dajú dole putá, on ho pripútal bezpečnostnými pásmi. Otec poškodeného mu ešte povedal, že za ním prídu do nemocnice. Počas transportu sa poškodený stále metal na nosidlách, upokojil ho policajt, ktorý sedel s nimi v sanitke.

Svedok poškodený A. O. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2014 rovnako ako v prípravnom konaní tak, že v deň skutku ho obžalovaný napadol v sanitke tým spôsobom, že ho približne deväťkrát udrel päťou do oblasti tváre a hrudníka, čo trvalo asi 10 sekúnd. Priznal, že sa nechcel dať záchranárom ošetriť, že pil tvrdý alkohol, pretože v ten deň dostal pokutu od policajtov, že ho otec musel spacifikovať, že obžalovaného chcel opluť, čo sa mu nepodarilo. Poprel, že by mu otec dal facku. Nepamätal si, že by obžalovaného kopol do zadku. Tiež priznal, že bol vulgárny voči obžalovanému, ktorý ho vytočil tým, že sa naňho uškŕňal. Uviedol, že v sanitke už bol pokojný. Konaním obžalovaného utrpel poškodený krvné podliatiny v oblasti tváre a hlavy a pretrhnutie bubienka ľavého ucha. Zranenie ucha pociťoval tak, že mu 1-2 týždne pískalo v uchu a ústa a oko ho boleli asi jeden dva týždne. Poprel, že by mal dôvod krivo obviňovať obžalovaného.

Súd, pretože vo výpovediach obžalovaného a poškodeného bol zásadný rozpor v tom, či došlo k fyzickému útoku zo strany obžalovaného voči poškodenému, vykonal medzi nimi vzájomné konfrontácie podľa § 125 Trestného poriadku, ktorou sa však tento rozpor nepodaril odstrániť.

Svedok Š. R., príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Mojmírovce, na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2014 vypovedal, že svedok nevidel žiadne fyzické násilie obžalovaného voči poškodenému v sanitke, jedine počul asi dvakrát plesknutie o kožu, ako keď dá niekto niekomu facku na začiatku jazdy, keď ešte záchranár stál pri pacientovi a na to obžalovaného upozornil, aby si už sadol. Obžalovaný nad poškodeným, keď on na pacienta nevidel, stál dve tri minúty. Uviedol, že poškodený bol aj v sanitke vulgárny, agresívny a stále nadával. Tiež potvrdil, že poškodený spoločne s obžalovaným spadli na chodbe rodinného domu v čase pred skutkom, pri ktorom mohlo dôjsť k vzájomným zraneniam

tak obžalovaného, ako aj poškodeného. Uviedol, že otec poškodeného dal poškodenému dve tri facky. Pripustil, že obžalovaný s poškodeným pred incidentom na chodbe neustále kričali, nadávali si, poškodený stále hovoril, že si nechcel dať ošetriť zranený prst. Potvrdil, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu. Tiež vypovedal, že poškodený pri bránke podkopol obžalovaného.

Svedok G. R., príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Mojmirovce, na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2014 uviedol, že otec musel poškodeného spacifikovať, dať mu facku, že sa stal incident s rozliatou vodou ako vyvádzali poškodeného z domu, pri ktorom padli poškodený aj obžalovaný. Tiež potvrdil, že poškodený bol vulgárny a že si na poškodenom žiadne zranenia okrem prstu nevšimol, ani následne v ambulancii, keď dávali poškodenému dolu putá. Tiež potvrdil, že poškodenému dal jeho otec facku a že poškodený potkol na dvore obžalovaného.

Svedkyňa U. M., zdravotníčka záchranárka, na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2014 vypovedala, že nebola svedkom fyzického násillia obžalovaného voči poškodenému. Potvrdila však, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu, bol vulgárny, keď prišli, nechcel sa dať ošetriť, nechcel ísť do nemocnice

Z výsluchu znalca G. G. O. na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2014 ustanoveného vyšetrovateľom v prípravnom konaní vyplynulo, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal len z predložených lekárskeých správ poškodeného, z ich zdravotnej dokumentácie, pričom poškodeného osobne neprehliadol a nevyšetrl. Zo záverov znaleckého posudku vyplývalo, že poranenie ľaveho ucha poškodeného mohlo byť spôsobené úderom otvorenou dlaňou, fackou, vykonaným druhou osobou so stredne silnou intenzitou, pričom toto zranenie si nemohol poškodený spôsobiť sám. Krvné podliatiny okolo ľavej očnéice, dolného pravého viečka, pomliaždeniny v oblasti ľavej dolnej čeluste, spánkovo - temennej oblasti hlavy vľavo a tržná rana hornej pery s opuchom mohli byť, podľa záverov znalca, spôsobené kriminálnym násillím, a to viacerými údermi rukou. Poranenia v oblasti hornej pery, dolnej čeluste vľavo a ľavej vlasatej časti hlavy mohli byť však spôsobené aj nárazom týchto oblastí o pevný predmet v miestnosti, ako je stena či zárubňa. Všetky poranenia charakterizoval ako ľahšie. Ucho sa u poškodeného liečilo 29 dní, pričom uvedené poranenie dní by si z medicínskeho hľadiska vyžiadalo len krátkotrvajúce vystavenie PN, a to v trvaní troch dní, pokiaľ by neodznegli akútne príznaky poranenia stredného ucha. Ostatné zranenia sa liečili maximálne do šesť dní. Pri svojom výsluchu uviedol, že prederavenie bubienka do troch milimetrov, tak ako to bolo u poškodeného, sa zacelí do troch dní, ide o dočasnú záležitosť a následné liečenie spočíva len v ochrane ucha. Uviedol tiež, že zranenie na tvári poškodeného nemuseli byť viditeľné po príchode do ambulancie, ale muselo tam byť určité prekrvenie.

Z prečítaných výpovedi svedkov G. O., matky poškodeného vyplynulo, že svedkyňa nebola priamou svedkyňou žiadneho fyzického útoku obžalovaného voči poškodenému, vypovedala však, že poškodený nastupoval do sanitky len s poraneným prstom na ruke a po návrate mal modriny na tvári, ako po bitke. Svedok A. O., otec poškodeného, vypovedal, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu fyzickému kontaktu s poškodeným a poškodený odchádzal na ošetrovanie len s poranením prsta. Po návrate však bol jeho syn opuchnutý ako po bitke. Výpoveď svedkyne K. R. bola zhodná s výpoveďou svedka A. O. K. G. O..

V danom prípade bolo nepochybné, že obžalovaný dňa 15.10.2012 ako ošetrovateľ, bol spolu so svedkyňou M. prvolaný k poškodenému, na základe telefonátu matky matkou poškodeného, aby ošetrili zranenie poškodeného na prste, pretože tento sa porezal keď udrel do sklenej výplne. Bolo tiež zrejmé, že poškodený bol od začiatku pod vplyvom alkoholu, bol agresívny vulgárny, nadával záchranárom, nechcel si dať ošetriť poranenie a ísť do nemocnice, čo potvrdili svedkovia M., R., R., ale aj príbuzní poškodeného ako aj sám poškodený. Poškodený priznal, že obžalovanému vulgárne nadával, že ho opľul a kopol počas toho ako ho viedli policajti do sanitky, že ho obžalovaný vytočil, ktorý sa na neho arogantne uškŕňal a dokonca, že jeho otec ho musel spacifikovať, aby sa nechal ošetriť.

Z vykonaného dokazovania o existencii fyzického násillia obžalovaného proti poškodenému stáli proti sebe tvrdenia poškodeného na jednej strane, ktorý obžalovaného usvedčoval a na strane druhej tvrdenia obžalovaného, ktorý poprel akýkoľvek fyzický útok obžalovaného voči poškodenému. Na základe takejto dôkaznej situácii súd uveril výpovedi poškodeného, že obžalovaný ho dňa v sanitke napadol a spôsobil mu zranenia, pretože poškodený, tak ako na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní, opísal spôsob konania ako aj samotný útok obžalovaného. Toto tvrdenie poškodeného bolo nepriamo podporené aj výpoveďou svedka R., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že počul facky na začiatku jazdy v sanitke, keď obžalovaný ešte stál a on nevidel čo tam obžalovaný s poškodeným robil,

preto aj obžalovaného vyzval, aby si sadol, ako aj výpoveďou znalca G. O., ktorý potvrdil, že väčšina zranení u poškodeného vznikli len priamym aktívnym násilím, pričom vylúčil, že by si prederavenie bubienka poškodený mohol spôsobiť sám. Tiež bolo ale nutné v tejto veci vyjadriť záver, že spôsobenie ujmy na zdraví poškodenému obžalovaným bolo následkom prechádzajúceho nevhodného správania poškodeného, ktoré je vo všeobecnosti považované za správanie v rozpore so základnými zásadami chovania, ktoré bolo bezohľadné, sebecké a svedčilo o neucte poškodeného k ostatným a hlavne k tým, ktorí mu chceli pomôcť. V danom prípade však toto správanie poškodeného, ktoré spočívalo vo verbálnych útokoch, v plúť, v strkanici nebolo tak intenzívne, nebolo zavrhnutiahodné, aby naň musel obžalovaný vôbec reagovať. Bolo zrejme, že obžalovaný sa dopustil skutku po predchádzajúcich provokáciách a neprístojnom správaní poškodeného, ale obžalovaný ako záchranár sa mal nad také správanie poškodeného povzniesť, mal správanie poškodeného nechať bez povšimnutia, nereagovať naň a ignorovať ho a tak by neprekročil mieru proporcionality.

Trestný čin ublíženia na zdraví, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví. Trestný zákon neustanovuje bližšie vymedzenie pojmu „ublíženie na zdraví“, preto je nevyhnutné posudzovať tento stav podľa individuálnych okolností každého konkrétneho prípadu.

Zdravie je stav organizmu, ktorý je podmienený v biologickom slova zmysle dokonalou stavbou ľudského tela a jeho jednotlivých orgánov a jeho harmonickými funkciami. Porušením zdravia je taký stav, ktorý je charakterizovaný poruchou dokonalej stavby tela alebo jeho orgánov. Z lekárskeho hľadiska ide o stav rôznorodý, vyznačujúci sa rôznou závažnosťou podľa toho, čo je jeho príčinou a aká je možnosť jeho nápravy. Tiež následky porušenia zdravia môžu byť rôzne. Buď dôjde k úplnej náprave alebo zostane trvalá porucha tela alebo jednotlivých orgánov.

Ublíženie na zdraví bude spravidla ovplyvňovať nepriaznivé pracovné schopnosti v tom zmysle, že poškodeného dočasne vyradí z pracovného procesu. Pritom ale pracovná neschopnosť sama o sebe nemusí vždy správne odrážať povahu, intenzitu a závažnosť spôsobenej poruchy zdravia. Pracovná neschopnosť a jej trvanie, i keď je dôležitým kritériom pri posudzovaní charakteru poranenia, nie je jedným z rozhodujúcich kritérií.

Pri posudzovaní ublíženia na zdraví ma význam porucha zdravia, jej povaha, ako bola spôsobená, akými príznakmi sa prejavovala alebo prejavuje, ktorý orgán alebo ktorá funkcia bola narušená, bolestivosť poranenia a jeho intenzita, či poranenie vyžadovalo lekárske ošetrenie, aké lekárske ošetrenie si vyžadovalo, aké ťažkosti mal poškodený a či tieto ťažkosti zodpovedali lekárskeho nálezu a či a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života a pracovnú schopnosť a po akú dobu sa poranenie poškodeného prejavovalo. Nemožno jednoznačne ani stanoviť nejakú minimálnu dobu, po ktorú mohla porucha trvať, aby porucha zdravia mohla byť už považovaná za ublíženie na zdraví. Musí ísť o takú poruchu zdravia, ktorá sťažuje obvyklý spôsob denného života poškodeného, alebo výkon jeho obvyklej činnosti, alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života postihnutého, nielen na krátku dobu. V prípade ublíženia na zdraví nestačia napríklad len prechodné bolesti alebo nevoľnosť, odreniny, nepatrné ranky, modriny a podobne. Za ublíženie na zdraví možno považovať taký stav, ktorý porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií znemožňuje výkon obvyklej činnosti alebo má vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného, a ktorý spravidla vyžaduje lekárske ošetrenie, aj keď nezanechá trvalé následky.

Okrem toho pre záver o existencii ublíženia na zdraví ako následku trestného činu podľa § 156 Trestného zákona nestačí len subjektívny pocit poškodeného, ale zmeny zdravotného stavu musia byť zodpovedajúcim spôsobom objektivizované predovšetkým lekáorskými správami alebo posudkami. Záver o charaktere a závažnosti ujmy na zdraví je síce právnym záverom, musí mať však podklad v zistených skutkových okolnostiach.

Súd mal za preukázané, že obžalovaný spôsobil stíhaným skutkom ujmu na zdraví - poruchu zdravia poškodeného, ale ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, nešlo o ublíženie na zdraví takej intenzity a takého rozsahu, aký sa vyžaduje pri trestnom čine ublíženia na zdraví a aký je nutný pre odlišenie od obdobného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

K tomuto záveru súd dospel na podklade znaleckého posudku znalca G. G. O., v ktorom boli poranenia poškodeného podrobne popísané a z lekárskeho hľadiska presne vyhodnotené. Tento znalec v záveroch

svojho posudku ako aj pri samotnej výpovedi na hlavom pojednávaní zhodnotil, že poškodený utrpel viaceré dočasné menej závažné a stredne závažné poranenia tvarovej oblasti a hlavy. Subtotálne prederavenie blanky bubienka ľavého ucha lokalizovaného v prednom dolnom kvadrante bolo, podľa znalca, pravdepodobne spôsobené nepriamym úrazovým mechanizmom a to kinetickou energiou zvýšeného vztlaku vo vonkajšom zvukovode ľavého ucha, tzv. „pokloповým mechanizmom“ pevného plochého predmetu naliehajúceho a uzatvárajúceho oblasť ľavej ušnice a zvukovodu. Mechanizmom vzniku poranenia sa javil ako jeden úder rukou, otvorenou dlaňou stredne silnou intenzitou, smerovaný do oblasti ľavej ušnice. Súčasne došlo u poškodeného k vzniku krvnej podliatiny v oblasti mäkkých tkanív ľavej ušnice poškodeného, ktoré si nemohol poškodený spôsobiť sám, ani pádom na zem. Ostatné krvné podliatiny v oblasti tváre a na hlave poškodeného nasvedčovali, že došlo k poraneniu mäkkých tkanív zvýšeného mechanického kriminálneho násillia, v dôsledku viacerých úderov rukou smerovaných do poranených oblastí. Poranenia hornej pery, dolnej čeľuste vľavo a ľavej vlasatej oblasti hlavy mohli byť poškodenému spôsobené aj nepriamym mechanizmom a to nárazom týchto oblastí o pevný predmet v miestnosti, ako je stena alebo zárubňa. Znalec konštatoval, že z medicínskeho hľadiska vzhľadom na charakter jednotlivých poranení a potrebnej doby liečby a jej závažnosti, že zranenia poškodeného boli ľahké a dočasného charakteru. Zranenia u poškodeného nezanechali žiadne estetické a ani funkčné trvalé následky. Nevyhnutná doba liečby prederavenia blanky bubienka ľavého ucha u poškodeného bola v trvaní 29 dní, kedy bolo prederavenie definitívne zacelené a porucha sluchu sa upravila do pôvodného stavu. Uvedené poranenie by si, podľa vyjadrenia znalca, z medicínskeho hľadiska vyžadovalo len krátkotrvajúcu práceneschopnosť a to v trvaní troch dní, pokiaľ by neodzneli akútne príznaky poranenia, ako sú bolestivosť, zaľahnutie, závraty a hučanie. V obvyklom spôsobe života bol poškodený obmedzený len dočasne a to zhoršením sluchu na ľavom uchu prvé tri dni a následne už len vo zvýšenej opatrnosti poškodeného pri ochrane ucha. Zacelenie nastáva do siedmych dní. Krvné podliatiny okolo ľavej očnici a krvné podliatiny pravého dolného viečka boli rovnako iba dočasným poranením, ktoré by si vyžadovalo iba krátkodobú práceneschopnosť v trvaní 3 dní. Ostatné zranenia poškodeného boli všetky dočasného charakteru, ktoré si nevyžadovali žiadnu lekársku liečbu a ani vystavenie práceneschopnosti. Znalec v znaleckom posudku vyjadril stanovisko, že jednotlivé poranenia poškodeného boli s vysokou pravdepodobnosťou spôsobené viacnásobným fyzickým násillím druhou osobou a to viacerými údermi rukou, prípadne päťou či dlaňou, v počte približne 5 až 6 smerovaných do oblasti tváre a hlavy poškodeného počas zásahu záchrannej a policajnej služby.

Nakoľko by prípadná pracovná neschopnosť u poškodeného netrvala viac ako sedem dní, ktorá je v súdnej praxi považovaná za určitú hranicu pre záver o tom, že došlo k ublíženiu na zdraví, nemali zranenia poškodeného objektívne charakter ublíženia na zdraví v zmysle § 156 Trestného zákona. Rozhodujúca pre súd bola v danom prípade povaha ujmy na zdraví, najmä to, že išlo o dočasné poranenia a ľahké poranenia, ktoré sa všetky liečia a celia maximálne do šiestich dní.

V súlade s týmito všeobecnými závermi znaleckého posudku, podľa ktorého poškodený utrpel len dočasné zranenia vyžadujúce si len ambulantnú alebo žiadnu medicínsku liečbu z medicínskeho hľadiska s dobou práceneschopnosti maximálne troch dní a s liečením do šiestich dní, sami o sebe neznamenali, že došlo k ublíženiu na zdraví tak ako to má na mysli Trestný zákon v § 123 odsek 2. Z vyjadrenia znalca totiž jednoznačne vyplynulo, že u poškodeného išlo z medicínskeho hľadiska len o úrazy ľahké, bez trvalých následkov, bez výraznejšieho obmedzenia v bežnom spôsobe života.

Žalovaný skutok vzhľadom na nepatrnú závažnosť činu a nepatrný následok ako aj na skutočnosť, že ujma na zdraví u poškodeného nedosahovala intenzitu „ublíženia na zdraví“, t. j. išlo o poruchu zdravia trvajúcu do siedmych dní by mohol vykazovať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

S poukazom na vyššie rozvedené skutočnosti, súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku predmetnú trestnú vec obžalovaného postúpil Okresnému úradu v Nitre, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddeleniu priestupkovému, ktorý je príslušným orgánom, ktorý by mal zažalovaný skutok prejednať ako priestupok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do troch dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Nitra, ktorá má odkladný účinok. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre.